

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010810
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117010810.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom, v trestnej veci obžalovaného S. B., na hlavnom pojednávaní konanom 16. júla 2019 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný S. B., narodený XX. augusta XXXX v U. Q., trvale bytom P. XXX

je vinný, že

dňa 01.03.2015 v čase od 12.00 hodiny do 15.00 hodiny v rozpore s § 31 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch viedol krosový terénny motocykel značky P. D. XXX, žltočiernej farby bez evidenčného čísla z miesta trvalého pobytu P. XXX po poľných a lesných cestách, kde bol na lesnom poraste č. 178, 180 a 177 v lesnom celku llava v k. ú. Ladce parcelné č. 1897/1 pod vrcholom kopca Butkov kontrolovaný dobrovoľným strážcom prírody CHKO Strážovské vrchy a bolo zistené, že nemá povolenie príslušných orgánov štátnej správy podľa § 60 odsek 1 písmeno k) Zákona o lesoch č. 326/2005 Z. z.,

teda

v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva neoprávnene jazdil motocyklom na lesnom pozemku,

čím spáchal

prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na peňažný trest 200,- (dvesto) €.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá skupín A1, A2, A, AM na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na tunajší súd 31.05.2017 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Rozsudkom 4T 72/2017 z 22.09.2018 tunajší súd obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Tunajší súd dôvodil, že dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák.. Nebol na hlavnom pojednávaní totiž vykonaný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné rozumne prijať záver, že obžalovaný skutkom (ktorého spáchanie nepoprel) buď chcel konať v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva, alebo by takýto následok vyvolať chcel a pre ten prípad s tým bol uzročený. Predpokladom naplnenia subjektívnej stránky predmetného činu je totiž nevyhnutne vedomosť o obsahu všeobecne záväzných predpisov na ochranu prírody alebo na úseku lesného hospodárstva, čo v konaní vo vzťahu k obžalovanému dokázané nebolo. Neobstojí argumentácia prokuratúry s odkazom na zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v účinnom znení, keď podľa § 4 ods. 3 predmetného zákona (v rámci povinnosti vodiča) vodič smie motorové vozidlo použiť len na cestách; to neplatí, ak sa motorové vozidlo v súlade s osobitnými predpismi použije v súvislosti s organizovaným športovým, spoločenským alebo iným verejným podujatím, na pôdohospodárske, lesné, údržbárske, stavebné alebo priemyselne práce, v súvislosti s výkonom poľovníckeho práva a rybárskeho práva alebo ich kontrolou, na záchranné práce, na práce vo verejnom záujme, na plnenie úloh spojených s ochranou životného prostredia, železničnej dopravy, verejného poriadku, bezpečnosťou štátu a obranou štátu, na prepravu do obytného alebo rekreačného zariadenia, v súvislosti s kontrolnou, inšpekčnou alebo prieskumnou činnosťou alebo v priestore, ktorý nie je verejne prístupný, so súhlasom jeho vlastníka alebo inej oprávnenej osoby, pričom obdobne to rieši aj zákon o lesoch a obžalovaný ako vodič motorového vozidla si bol povinný zistiť, po akej ceste bude svoje vozidlo viesť, keď každý držiteľ vodičského oprávnenia je povinný poznať zákony, ktoré jazdu motorovým vozidlom po danom mieste zakazujú. Je potrebné v tejto súvislosti poukázať na to, že v rámci odborného vzdelávania pred udelením vodičského oprávnenia sú uchádzači výslovne oboznámení s právami a povinnosťami vodiča v zmysle zákona o cestnej premávke, ktoré ich vedomosti v tomto smere sú následne overené príslušnou skúškou. Nie je však v žiadnom prípade predmetom tohto odborného vzdelávania oboznamovanie problematiky všeobecne záväzných predpisov na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväzných predpisov na úseku lesného hospodárstva. Vo vzťahu k obžalovanému nebolo vyprodukovaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že tento je, alebo v minulosti bol lesným pracovníkom, strážcom prírody alebo poľovníkom, kde odborné vzdelávanie vzťahujúce sa k takejto činnosti je zameraná práve na poznanie všeobecne záväzných predpisov na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväzných predpisov na úseku lesného hospodárstva. Súd doplnil, že pokiaľ prokuratúra argumentuje tým, že obžalovaný si bol povinný zistiť, po akej ceste bude svoj terénny motocykel viesť, keď každý držiteľ vodičského oprávnenia je povinný poznať zákony, ktoré jazdu motorovým vozidlom po danom mieste zakazujú, je zrejmé, že táto argumentácia smeruje k subjektívnej stránke vo forme nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b) Tr. por. (obžalovaného neospravedlňuje, že nevedel, lebo ako vodič terénneho motocykla vedieť mal), pričom táto forma zavinenia pre naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. s odkazom na § 17 Tr. zák. nepostačuje. Súd poukázal tiež na to, že v súvislosti s tým, že obžalovaný mal úmyselne porušiť všeobecne záväzné predpisy na ochranu prírody a krajiny alebo všeobecne záväzné predpisy na úseku lesného hospodárstva dáva do pozornosti, že obžalovaný ani len nemohol vedieť, že les, v ktorom jazdu vykonal, je zaradený v prvom stupni ochrany, nakoľko, ako vyplynulo z výpovede svedka T., žiadna značka toto potvrdzujúca sa v oblasti, kde obžalovaný jazdil, vtedy nenachádzala. Pokiaľ ide o zákazovú značku, ktorá sa nachádzala dole v doline, je síce zrejmé, že na tejto je piktogramovo uvedený údaj o zákaze jazdenia motorovými vozidlami, nie je však na nej údaj o možnom následku porušenia tohto zákazu v zmysle porušenia všeobecne záväzných predpisov na ochranu prírody a krajiny alebo všeobecne záväzných predpisov na úseku lesného hospodárstva. Zároveň, rovno za značkou sa už vtedy nachádzala spevnená betónová cesta určená pre jazdu motorovými vozidlami. Tiež je potrebné poukázať na to, čo vyplynulo z výpovede obžalovaného a svedka T., že prevažná časť cesty, po ktorej obžalovaný jeho terénnym motocyklom jazdil, bola spevnená, prípadne minimálne prechodená ľuďmi a táto cesta smerovala k pútnickému miestu, a teda po nej, resp. po chodníku, už vtedy chodilo nespočetné množstvo ľudí tam smerujúcich. Logicky preto nemohol obžalovaný mať vedomosť o tom, že svojou jazdou poruší všeobecne záväzné predpisy na ochranu prírody a krajiny alebo všeobecne záväzné predpisy na úseku lesného hospodárstva. Pokiaľ svedok T. ďalej poukázal na to, že ku konaniu obžalovaného došlo v chúlостivom čase a mieste, keďže tam každoročne samica rysa vyvádza

svoje mladé a niekde tam hniezdi aj orol, v konaní nebolo vôbec dokázané (a nebolo ani predmetom dokazovania), že by o tom obžalovaný mal vedomosť. V neposlednom rade tiež súd skonštatoval, že i keby bolo v konaní preukázané úmyselné zavinenie zo strany obžalovaného, s čím však vzhľadom na už uvádzané v žiadnom prípade nie je stotožnený, do úvahy by prichádzalo bezpochyby použitie § 10 ods. 2 Tr. zák., keď skutok obžalovaného, vzhľadom na spôsob jeho vykonania a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol tento skutok spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, dosahuje vskutku len nepatrnú závažnosť. Tu súd poukazuje, že ak objektom trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. je záujem spoločnosti na ochrane životného prostredia, prvoradým kritériom pri posudzovaní závažnosti tohto trestného činu musí byť jeho dopad na životné prostredie. V konaní bolo dokázané, že jazda obžalovaného terénym motocyklom v predmetnom lesnom poraste zanechala stopy v lístí. Iný dopad na životné prostredie dokázaný nebol. Je preto podľa názoru súdu potrebné prisvedčiť obrane obžalovaného, že pokiaľ sa za horizontom terénu, kde obžalovaný jazdil, zo západnej strany kopca nachádza kameňolom ohraničený lesným porastom (čo vyplynulo z výpovede obžalovaného a svedka T.), je zanechanie stôp v lístí celkom bezvýznamné k dopadu na životné prostredie, ktorý má práve predmetný kameňolom. Hlučnosť a prašnosť prostredia kameňolomu má mnohonásobne závažnejšie následky pre životné prostredie, les a živočíchy v ňom žijúce, ako jazda motocyklom po tomto lese. Vyznieva pritom až smiešne konštatovanie svedka T., že ku konaniu obžalovaného došlo v chúlостivom čase a mieste, keďže tam každoročne samica rýsa vyvádza svoje mladé a niekde tam hniezdi aj orol, pokiaľ tejto zveri neprekáža celoročná ťažba v kameňolome v jej bezprostrednej blízkosti.

Na podklade odvolania prokuratúry Krajský súd v Trenčíne uznesením 3To 99/2018 z 25.03.2019 vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd dôvodil, že ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu, tunajší súd založil svoje rozhodnutie na závere, podľa ktorého na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemal preukázané naplnenie subjektívnej stránky trestného činu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák.. Pokiaľ ide o preukázanie naplnenia objektívnej stránky predmetného trestného činu, teda preukázanie, či obžalovaný v danom prípade vykonal jazdu motocyklom na lesnom pozemku v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva, k tejto otázke sa tunajší súd v odôvodnení svojho rozsudku výslovne a jednoznačne nevyjadril. Preto možno dedukovať, že tunajším súdom zistené skutkové okolnosti ohľadne konania obžalovaného, ktoré je predmetom obžaloby, sú subsumovateľné pod pojmové znaky neoprávnenej jazdy obžalovaného motocyklom na lesnom pozemku v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva v zmysle § 305 ods. 2 Tr. zák. Ak by tunajší súd v tomto smere dospel k iným skutkovým záverom ohľadne objektívnej stránky činu, potom bolo jeho povinnosťou v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. odôvodniť, na základe akých úvah dospel k záveru o tom, že obžalovaný v danom prípade nemal konať v rozpore s ustanovením § 31 ods. 1 písm. d) zák. č. 326/2005 Z. z. v znení účinnom v čase skutku, porušenie ktorého ustanovenia je výslovne uvedené v skutkovej vete obžaloby. Krajský súd ďalej poukázal, že pokiaľ ide o posúdenie subjektívnej stránky činu v prejednávanom prípade, z obsahu odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu podľa názoru krajského súdu vyplýva, že tunajší súd založil svoj záver o nenaplnení subjektívnej stránky trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. na zistení absencie vedomostnej stránky konania obžalovaného o obsahu všeobecne záväzných predpisov na úseku lesného hospodárstva. K tomuto záveru tunajšieho súdu krajský súd považoval za nevyhnutné poukázať na znenie ustanovenia § 2 zák. č. 1/1993 Z. z. v znení účinnom v čase činu, ktorý je predmetom obžaloby, podľa ktorého ustanovenia o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Ak teda tunajší súd dospel k záveru, že obžalovaný mal v žalovanom čase na mieste činu porušiť ustanovenie § 31 ods. 1 písm. d) zák. č. 326/2005 Z. z. v znení účinnom v čase činu, potom záver okresného súdu o absencii vedomosti obžalovaného o obsahu všeobecne záväzných predpisov na ochranu prírody alebo na úseku lesného hospodárstva je v rozpore s vyššie uvedenou zákonnou nevyvrátiteľnou domnienkou o znalosti obžalovaného o obsahu všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa ho v žalovanej dobe týkali. Krajský súd uzavrel, že z týchto dôvodov zrušil rozsudok tunajšieho súdu v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd tiež doplnil, že po vrátení veci bude úlohou tunajšieho súdu pri posudzovaní veci, teda aj subjektívnej stránky činu, vychádzať z ustanovenia § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. v znení účinnom v čase činu, pričom pri posudzovaní závažnosti činu bude nevyhnutné vychádzať z toho, že v ustanovení

§ 305 ods. 2 Tr. zák. zákonodarca zakotvil, že samotná neoprávnená jazda motocyklom v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na lesnom pozemku je trestným činom bez toho, aby musel byť aj preukázaný negatívny dopad tejto jazdy na rastlinnú alebo živočíšnu ríšu v mieste činu. Preto podľa názoru krajského súdu prípadná absencia o zistení aj skutočných negatívnych dopadov takejto jazdy na lesnom pozemku nemôže byť dôvodom na aplikáciu § 10 ods. 2 Tr. zák.. Na záver krajský súd pripomenul, že jeho právne názory sú v ďalšom konaní pre tunajší súd záväzné podľa § 327 ods. 1 Tr. por..

Rozsudkom 4T 72/2017 z 18.04.2019 súd rešpektujúc pre neho záväzný názor krajského súdu obžalovaného uznal za vinného zo žalovaného skutku, ktorým obžalovaný spáchal prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., za čo obžalovanému uložil peňažný trest 200,- € za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody 1 mesiac a trestu zákazu činnosti viesť terénne motocykle 12 mesiacov.

Na podklade odvolania prokuratúry Krajský súd v Trenčíne uznesením 3To 57/2019 z 26.06.2019 posledne uvedený rozsudok tunajšieho súdu podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol dôvodiac najmä tým, že tunajší súd v posledne uvedenom rozsudku neodôvodnil, prečo neaplikoval ustanovenia o ukladaní súhrnného trestu, keďže z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015 z 04.03.2015 uznaný vinným z trestnej činnosti spáchanej 01.03.2015, pričom v tomto konaní žalovaný skutok bol spáchaný skôr. Bolo preto uložené tunajšiemu súdu pripojiť spis Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015, zákonným spôsobom z jeho obsahu vykonať dokazovanie a opätovne rozhodnúť.

Vzhľadom na zrušenie posledne uvedeného rozsudku a vrátenie veci tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom oboznámil posledne uvedené zrušujúce uznesenie krajského súdu a vykonal dokazovanie v smere načrtnutom v posledne uvedenom zrušujúcom uznesení krajského súdu.

Súd pri svojom novom rozhodnutí vychádzal z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní pred zrušením pôvodných rozsudkov, pričom sumarizuje, že toto dokazovanie bolo vykonané výsluchom obžalovaného a svedka L. T., ako aj oboznámením listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, menovite výpisu z katastra nehnuteľností (č.l. 27), katastrálnej mapky (č.l. 28), mapky (č.l. 29), evidenčnej karty vodiča (č.l. 30), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 34), odpisu z registra trestov (č.l. 37), fotodokumentácie (č.l. 45 - 50) a rozkazu o uložení sankcie za priestupok, ktorý bol predložený obhajcom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako aj z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní oboznámením spisu Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015. Súd tiež sumarizuje, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania:

Obžalovaný pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že ohľadne skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, si toho už moc nepamätá, nakoľko sa to udialo v roku 2015. Popísal však, že 01.03.2015 sa viezol na jeho terénnej motorke z domu zo Svarepca do Beluše, tam vyšiel pri Dolných Kočkovciach, kde križoval hlavnú cestu 1/61, kde popri kanáli po jeho ľavej strane išiel až do Ladiec, kde prešiel pomedzi domy a dostal sa k hlavnej ceste 1/61 ku krčme, kde križovatkou prešiel cez cestu 1/61 smerom k pošte v Ladcoch. Pokračoval po ceste do Horných Ladiec, kde sa dostal na veľké parkovisko pred nejakú veľkú chatu a tam vošiel do lesa. V lese sa vozil po chodníkoch, ktoré smerujú skoro všetky ku križu, ktorý je v lome. Predmetný križ ešte vtedy nebol pútnickým miestom. Vozil sa prevažne po lesnej ceste, kde chodí veľa ľudí. Následne, keďže nemal dobrú kondičku a bol zadýchaný a unavený, zastavil, dal si dole prilbu a chcel sa vydýchať. Vtedy k nemu pristúpil svedok L. T., ktorý si ho najskôr odfoťil, potom sa predstavil ako ochranca prírody a pýtal si od neho občiansky preukaz, ktorý, keďže svedok bol nekompromisný, mu obžalovaný aj predložil. Následne k svedkovi prišla asi jeho manželka s malou dcérou, ktorá plakala a prosila svedka, aby obžalovaného pustil a nevolal na neho policajtov. Svedok obžalovaného požiadal, aby išiel s ním z lesa k veľkému parkovisku pri tej veľkej chate, kde počkali spoločne na príchod policajtov. Obžalovaný pred jazdením v lese nezistoval, či sa jedná o chránené územie, mal za to, keďže sa jednálo o obslužné cesty v lese, po ktorých mal v úmysle jazdiť, a i ľudia v Ladcoch hovorili, že sa dá ísť na vrch kameňolomu ku križu terénnou motorkou, že sa o chránené územie nejedná. Nevedel teda, že jazdením po predmetných lesných cestách bude konať v rozpore so

všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva, inak by tam nešiel. Ohľadne toho, či po lesných cestách, po ktorých jazdil na terénnom motocykli, je možnosť jazdenia vozidlami, uviedol, že sa tam jazdí. Jedna z lesných ciest, po ktorých jazdil na terénnom motocykli, bola v roku 2015 peším chodníkom, v súčasnosti je však už spevnenou cestou. Pokiaľ prokurátor poukazoval na fotografiu lesa, na ktorej vidno stopy po jazdení, obžalovaný k tomu uviedol, že tam jazdil, mal však zároveň za to, že sa jedná o obslužnú cestu.

Svedok L. T. pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že ohľadne skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, si toho už moc nepamätá. Vedel však, že obžalovaný ešte s jedným človekom nad chatou Muflónka patriacou Považskej cementárni jazdili v lesnom poraste, najskôr išli chodníkom, z ktorého následne zišli a išli do predmetného porastu. Chodník, po ktorom spočiatku jazdili, je už v súčasnosti spevnenou výstupovou cestou ku krížu, pričom v čase skutku to bol len prechodný, resp. prejazdený chodník. Obžalovaný jazdil mimo tohto, vtedy ešte nevyznačeného, chodníka približne 5 až 10 minút v lesnom žľabe, pričom hore ku krížu sa už nedostal z dôvodu nevhodného terénu. Svedok využil možnosť, že obžalovaný oddychoval, priskočil k nemu a obžalovaného zadržal. Obžalovaný jazdil v prvom stupni ochrany, pričom svedok ako ochranca prírody prioritne zasahuje až v druhom stupni ochrany, avšak zasiahnuť mohol aj dňa 01.03.2015. Poukázal na to, že ku konaniu obžalovaného došlo v chúlостivom čase a mieste, keďže tam každoročne samica rysa vyvádza svoje mladé a niekde tam hniezdi aj orol. Úplne dole v doline bola zákazová značka, pričom hore pri chodníku sa žiadna zákazová značka nenachádzala. Zopakoval, že chodník, po ktorom obžalovaný jazdil, je v súčasnosti už spevnenou cestou, po ktorej jazdia autá za účelom obhospodarovania pútnického miesta - kríža. Táto cesta nebola vyhotovená svojpomocne, je oficiálnou stavbou. Za horizontom terénu sa nachádza zo západnej strany kopca kameňolom ohraničený lesným porastom. Obžalovaný však jazdil v lesnom poraste, kde je zakázané jazdiť terénnymi motorkami.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z 21.03.2017 (č.l. 27) vyplýva, že tento sa týka parc. č. 1897/1, lesných pozemkov o výmere 239.074 m², ktorej vlastníkom je Obec Ladce.

Z katastrálnej mapky, resp. mapky Národného lesníckeho centra (č.l. 28) vyplýva, že s kameňolomom cementárne Ladce susedia pozemky označované číslami 198, 194, 195, 196, 176, pričom z mapky Národného lesníckeho centra (č.l. 29) vyplýva, že všetky označené pozemky sú zarastené lesom.

Z evidenčnej karty vodiča (č.l. 30) vyplýva, že obžalovanému bolo 29.09.2010 udelené vodičské oprávnenie na skupiny AM, A1, B1, B, AM a A2, pričom 29.12.2016 mu bolo udelené vodičské oprávnenie aj na skupinu A.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 17.03.2017 (č.l. 34) vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 06.01.2013 dopustil celkom 9-tich priestupkov, a to všetko na úseku dopravy.

Z odpisu z registra trestov (č.l. 37) vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015 z 04.03.2015, právoplatným 21.04.2015 uznaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 18 mesiacov, ktorého výkon bol podmienčne odložený a obžalovanému určená skúšobná doba 3 roky do 21.04.2018.

Z fotodokumentácie tvoriacej súčasť spisu OR PZ v Trenčíne, OO PZ Ilava č. ORP-P-73/IL-2015 (č.l. 45 - 50) vyplynulo jednak to, že táto sa týka priestupkovej veci na totožnom skutkovom základe, ako je podaná obžaloba v tomto konaní a jednak, že

- fotografia č. 1 vyobrazuje pohľad na cestu smerujúcu k rázcestiu ku chate Muflónka, pričom cesta je spevnená betónom,
- fotografia č. 2 vyobrazuje pohľad na informačnú tabuľu Lesov slovenskej republiky, pri ktorej stojí obžalovaný; samotná informačná tabuľa víta návštevníkov územia, ktoré spravujú Lesy Slovenskej republiky, ďalej konštatuje, že „Ochranou, výchovou a obnovou lesných porastov vytvárame zdroje vody, chránime pôdu, filtrujeme vzduch, produkujeme drevo. Lesy sú chrámom harmónie a zdravia. Potrebujeme ich všetci. Aj Vy.“; piktogramovo je tiež vyobrazený o.i. zákaz kempovania a zákaz osobných motorových vozidiel; za tabuľou je viditeľná spevnená cesta vedúca ku chate,

- fotografia č. 3 vyobrazuje obžalovaného sediaceho na terénnom motocykli na ceste ku chate Muflónka spevnenej betónom,
- fotografia č. 4 vyobrazuje cestu ku chate Muflónka spevnenú betónom,
- fotografia č. 5 vyobrazuje obžalovaného sediaceho na terénnom motocykli na prechodenom, resp. prejazdenom chodníku smerujúcom ku vrcholu Budkova,
- fotografia č. 6 vyobrazuje obžalovaného sediaceho na terénnom motocykli na prechodenom, resp. prejazdenom chodníku smerujúcom ku vrcholu Budkova,
- fotografia č. 6 vyobrazuje stopy po motocykli v lístí na a pri prechodenom, resp. prejazdenom chodníku smerujúcom ku vrcholu Budkova,
- fotografia č. 7 vyobrazuje stopy po motocykli v lesnom poraste vybočujúce z prechodeného, resp. prejazdeného chodníka smerujúceho ku vrcholu Budkova.

Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015 vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015 z 04.03.2015, právoplatným 21.04.2015 uznávaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 18 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený a obžalovanému určená skúšobná doba 3 roky do 21.04.2018. Uznesením 2T 37/2015 z 05.12.2018, právoplatným 05.12.2018, súd aplikujúc § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol o tom, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia osvedčil.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. a prihladnuc na pre tunajší súd záväzný právny názor krajského súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení, súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Na tomto mieste súd poukazuje na znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., pričom konštatuje, že objektom je záujem spoločnosti (verejný) na ochrane životného prostredia, ako vyplýva z označenia šiestej hlavy, druhého dielu Tr. zák.. Objektívnu stránku je konanie charakterizované tým, že páchatel' v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva neoprávnene jazdí motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, motocyklom alebo skútrom na lesnom alebo poľnohospodárskom pozemku. Subjekt je všeobecný, teda tento trestného činu sa môže dopustiť ktokoľvek, kto svojim konaním naplní ďalšie znaky tohto trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel' tohto trestného činu konal úmyselne (§ 17 Tr. zák.), a to buď vo forme priameho (§ 15 písm. a) Tr. zák.), alebo vo forme nepriameho (§ 15 písm. b) Tr. zák.) úmyslu.

Naplnenie všetkých vyššie uvedených znakov skutkovej podstaty stíhaného prečinu mal súd na podklade vykonaného dokazovania dokázané.

Osobitne zdôrazňuje, že naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného prečinu v podstate nebolo sporné, vyplynulo z vykonaného dokazovania popísaného vyššie, najmä však z výpovede obžalovaného a svedka T., podporne i z listinných dôkazov. Je tiež nutné zdôrazniť, že obžalovaný sa ku skutku priznal. Pokiaľ poprel trestnosť jeho skutku s argumentáciou, že nevedel, že miesto, kadiaľ motorkou jazdil, je lesný pozemok, takáto argumentácia podľa názoru súdu neobstojí, keďže, ako tiež vyplynulo z vykonaného dokazovania, na prvý pohľad bolo zrejmé, že obžalovaný jazdil buď po lesnej ceste, alebo aj v lese samotnom mimo lesnej cesty a teda nie je zrejmé, o aký iný pozemok, ako pozemok lesný, sa v danom prípade malo jednať. Preto súd konštatuje, že išlo o konanie v rozpore s § 31 ods. 1 písm. d) zák. č. 326/2005 Z. z., keď obžalovaný viedol jeho terénny motocykel z miesta trvalého pobytu po poľných a lesných cestách, najmä po lesnom poraste č. 178, 180 a 177 v lesnom celku llava v k. ú. Ladce parc. č. 1897/1 pod vrcholom kopca Butkov, lebo obžalovaný nemal povolenie príslušných orgánov štátnej správy podľa § 60 ods. 1 písm. k) zák. č. 326/2005 Z. z.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného prečinu, v tejto časti súd odkazuje na podrobný výklad krajského súdu poskytnutý v zrušujúcom uznesení tak, ako je tento vyššie citovaný. Aplikujúc teda na daný prípad § 2 zák. č. 1/1993 Z. z. súd konštatuje, že obžalovaný vedel, že bude konať v rozpore s § 31 ods. 1 písm. d) zák. č. 326/2005 Z. z., ak povedie svoj krovový terénny motocykel z miesta trvalého pobytu po poľných a lesných cestách, najmä po lesnom poraste č. 178,

180 a 177 v lesnom celku llava v k. ú. Ladce parc. č. 1897/1 pod vrcholom kopca Butkov, keďže nemá povolenie príslušných orgánov štátnej správy podľa § 60 ods. 1 písm. k) zák. č. 326/2005 Z. z.. Nakoľko napriek tejto jeho vedomosti v načrtnutom smere aj konal, je potrebné vychádzať z toho, že s daným následkom bol minimálne uzročený a teda konal minimálne v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák..

Riadiac sa týmito úvahami súd obžalovaného uznal vinným zo stíhaného prečinu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti a žiadne priťažujúce okolnosti. Preto súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) vychádzal z pomeru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 0:0, a teda konštatuje, že obžalovanému mohol podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. byť ukladaný trest odňatia slobody v sadzbe až 1 rok. Zároveň súd v súvislosti v argumentáciou Krajského súdu v Trenčíne v uznesení 3To 57/2019 z 26.06.2019 poukazuje, že (rovnako ako v čase vyhlásenia rozsudku 4T 72/2017 z 18.04.2019) ukladanie súhrnného trestu podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného do úvahy neprichádzalo, keďže vo vzťahu k jeho odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica 2T 37/2015 z 04.03.2015 sa na obžalovaného podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. hľadí, ako keby odsúdený nebol, a teda bol opätovne aplikovaný § 42 ods. 3 Tr. zák., ktorý uloženie súhrnného trestu explicitne vylučuje.

Aplikujúc ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému uložil peňažný trest 200,- € za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody 1 mesiac pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne obžalovaným úmyselne zmarený. Takýto trest považuje z hľadiska hlavnej zásady ukladania trestov uvedenej v § 34 ods. 1 Tr. zák. za primeraný a postačujúci jednak na ochranu spoločnosti pred trestnou činnosťou obžalovaného a jednak na prevýchovu obžalovaného (princíp generálnej a individuálnej prevencie).

Pokiaľ súd obžalovanému uložil tzv. alternatívny trest, v tejto súvislosti poukazuje, že uloženie peňažného trestu považoval v danom prípade za najvhodnejší druh trestu z hľadiska účelu trestu podľa § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., a to aj s prihliadnutím na doterajší život obžalovaného.

Pre posilnenie účelu trestu bol obžalovanému aplikujúc ďalšie ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá skupín A1, A2, A, AM, k čomu súd zdôrazňuje, že práve jazdou motorovým vozidlom niektoré z uvedených skupín došlo k spáchaniu stíhaného prečinu. Zároveň je zrejmé, že nedošlo k spáchaniu stíhaného prečinu vedením motorového vozidla v cestnej premávke, preto súd, uvedomujúc si dôsledky takého zákazu napríklad na pracovné uplatnenie a možnosti a vzhľadom na ne považujúc taký zákaz za neprimerane prísny a nedôvodný, obžalovanému trest zákazu činnosti neuložil vo vzťahu k motorovým vozidlám všetkých druhov.

Súd ešte dopĺňa, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol tiež na to, že ak objektom trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. je záujem spoločnosti na ochrane životného prostredia, prvoradým kritériom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí byť jeho dopad na životné prostredie, teda jeho následok. V konaní bolo dokázané, že jazda obžalovaného terénnym motocyklom v lesnom poraste zanechala stopy v lístí, pričom iný dopad na životné prostredie dokázaný nebol. Aj z týchto dôvodov považuje súd uložený trest za spravodlivý a v súlade s jeho účelom.

v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva neoprávnene jazdil motocyklom na lesnom pozemku,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho,

komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.